

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

CAUZA CEDRON-G.I.S. SRL v. REPUBLICA MOLDOVA

(Cererea nr. 75193/16)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

23 octombrie 2025

Această hotărâre este definitivă. Ea poate suferi modificări de formă.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Cedron-G.I.S. SRL v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), întrunită într-un Comitet compus din:

Gilberto Felici, *Președinte*,

Diana Sârcu,

Sébastien Biancheri, *judecători*,

și Martina Keller, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere:

cererea (nr. 75193/16) împotriva Republicii Moldova, depusă la Curte la 2 decembrie 2016 în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către „Cedron-G.I.S.” SRL („societatea reclamantă”), care a fost înregistrată în Republica Moldova în anul 2001 și reprezentată de către dl D. Harea, avocat în Chișinău;

decizia de a comunica cererea Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”), reprezentat de către fostul său Agent, dl D. Obadă;

observațiile părților;

Deliberând în secret la 2 octombrie 2025,

Pronunță următoarea hotărâre, care a fost adoptată la aceeași dată:

OBIECTUL CAUZEI

1. Cauza se referă la o presupusă încălcare a principiului securității raporturilor juridice și a dreptului societății reclamante la respectarea proprietății sale, ca urmare a admiterii unei acțiuni prescrise introduse de către o societate privată (societatea P.) împotriva societății reclamante. Societatea reclamantă s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

2. În cadrul procedurii de insolvență a societății P., inițiate în anul 2015, lichidatorul acestei societăți a identificat mai multe plăți restante în valoare totală de 100.011 lei moldovenești (MDL – echivalentul a 4.690 de euro (EUR) la momentul respectiv), bazate pe nouă facturi din 2008 și 2009, care rămăseseră neachitate de către societatea reclamantă la momentul respectiv. La 3 decembrie 2015, lichidatorul a introdus o acțiune la Curtea de Apel Chișinău, solicitând validarea și obligarea achitării datoriei pe care societatea reclamantă o avea față de societatea P. Societatea reclamantă a susținut că acțiunea era prescrisă, deoarece termenul de prescripție de trei ani, prevăzut la art. 267 din Codul de procedură civilă („CPC”) la momentul respectiv, expirase în 2011 și 2012.

3. Printr-o hotărâre din 28 martie 2016, Curtea de Apel Chișinău a admis acțiunea lichidatorului. Ea a constatat că lichidatorul aflase despre existența datoriei societății reclamante față de societatea P. abia în anul 2015 și, prin urmare, termenul de prescripție pentru introducerea acțiunii nu expirase. Instanța a dispus ca societatea reclamantă să plătească integral datoria, și

anume suma de 100.011 MDL (echivalentul a 4.462 EUR la momentul respectiv). De asemenea, instanța a dispus ca societatea reclamantă să plătească 3 000 MDL (echivalentul a 134 EUR la acel moment) pentru cheltuielile de judecată.

4. Societatea reclamantă a contestat această decizie. Ea a reiterat că acțiunea era prescrisă din cauza expirării termenului de prescripție prevăzut de lege.

5. Prin decizia definitivă din 18 mai 2016, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul societății reclamante ca fiind vădit nefondat. Ea s-a bazat pe aceleași motive ca și instanța de fond în ceea ce privește interpretarea momentului în care a început să curgă termenul de prescripție.

APRECIEREA CURȚII

I. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 6 § 1 DIN CONVENȚIE

4. Societatea reclamantă s-a plâns în baza Articolului 6 § 1 din Convenție, că instanțele naționale au admis o acțiune prescrisă introdusă de către societatea P., contrar principiului securității raporturilor juridice.

5. Curtea constată că această plângere nu este în mod vădit nefondată în sensul Articolului 35 § 3 litera (a) din Convenție, nici inadmisibilă din orice alte motive. Prin urmare, ea trebuie declarată admisibilă.

8. Societatea reclamantă a susținut că, prin admiterea acțiunii introduse de către societatea P. după expirarea termenului general de prescripție de trei ani prevăzut de CPC, instanțele naționale au încălcat principiul securității raporturilor juridice garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție. Ea a susținut că instanțele naționale ar fi trebuit să respingă acțiunea lichidatorului, ca fiind prescrisă.

6. Guvernul nu a fost de acord, argumentând că lichidatorul societății P. avea dreptul să introducă acțiunea contestată în termen de trei ani din momentul în care aflase despre existența datoriilor neplătite de către societatea reclamantă.

10. Principiile generale privind principiul securității raporturilor juridice în procedurile civile au fost rezumate în cauza *Baroul Partner-A v. Moldova* (nr. 39815/07, §§ 36-37, 16 iulie 2009).

11. Curtea observă, în primul rând, că, în temeiul art. 267 și 272 din CPC, în vigoare la momentul relevant, termenul general de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în instanță era de trei ani de la data la care a luat naștere dreptul de acțiune, adică din ziua în care o persoană a luat cunoștință sau ar fi trebuit să cunoască despre încălcarea unui drept, în timp ce, în temeiul art. 273 din CCP, preluarea datoriei nu ar fi trebuit să afecteze cursul termenului de prescripție.

7. Curtea observă că societatea reclamantă trebuia să efectueze plățile în anii 2008 și 2009. Prin urmare, termenul de prescripție ar fi autorizat

creditorul să solicite plata datoriilor cel târziu până în 2011 și, respectiv, 2012. Faptul că lichidatorul societății P. aflase despre aceste datorii abia în anul 2015 nu a declanșat un nou termen de prescripție de trei ani, care expirase deja la acea dată. În acest sens, Curtea nu poate găsi în hotărârea Curții de Apel Chișinău o explicație plauzibilă pentru aplicarea unui alt termen la acceptarea acțiunii lichidatorului, care altfel ar fi fost prescrisă. Nici Guvernul nu a furnizat vreo explicație. Prin urmare, Curtea constată că hotărârea Curții de Apel Chișinău a constituit o denegare de dreptate în cazul societății reclamante (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Anđelković v. Serbia*, nr. 1401/08, § 27, 9 aprilie 2013), iar procedura în fața Curții Supreme de Justiție nu a remediat deficiențele din hotărârea instanței de fond.

13. În aceste circumstanțe, Curtea concluzionează că interpretarea dată de către instanțele naționale normelor privind termenul prescris pentru introducerea unei acțiuni în instanță a avut un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenție (a se compara cu *Baroul Partner-A*, pre-citată, § 41).

14. Prin urmare, a existat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție.

II. PRETINSA ÎNCĂLCARE A ARTICOLULUI 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

8. Societatea reclamantă a invocat, de asemenea, o încălcare a dreptului său garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Având în vedere circumstanțele cauzei, observațiile părților și constatările sale în temeiul Articolului 6 § 1 din Convenție, Curtea consideră că nu este necesar să examineze admisibilitatea și fondul plângerii bazate pe Articolul 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea *Centrul pentru Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu v. România* [MC], nr. 47848/08, § 156, CEDO 2014).

APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

9. Societatea reclamantă a solicitat 4.596 EUR pentru prejudiciul material, reprezentând suma totală pe care instanțele naționale au impus-o să o plătească, inclusiv cheltuielile de judecată (a se vedea paragraful 3 de mai sus). De asemenea, ea a solicitat 5.000 EUR cu titlu de despăgubiri morale, invocând perturbarea activității sale din cauza sechestrării temporare a conturilor sale bancare.

17. Guvernul a susținut că pretențiile erau excesive și, în orice caz, nefondate.

10. Curtea nu poate specula dacă societatea reclamantă ar fi suferit vreun prejudiciu material în cazul în care nu ar fi avut loc încălcarea Articolului 6 § 1; prin urmare, ea respinge această pretenție. În acest sens, Curtea observă că art. 449 lit. (h) din CPC prevede posibilitatea revizuirii unei hotărâri în cazul în care Curtea a constatat o încălcare a drepturilor și a libertăților

fundamentale. Pe de altă parte, Curtea acordă societății reclamante 3.600 EUR pentru prejudiciu moral.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Declară* plângerea în baza Articolului 6 § 1 din Convenție admisibilă;
2. *Hotărăște* că a avut loc o încălcare a Articolului 6 din Convenție;
3. *Hotărăște* că nu este necesar să examineze admisibilitatea sau fondul plângerii în temeiul Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
4. *Hotărăște*:
 - (a) că Statul reclamant trebuie să plătească societății reclamante, în termen de trei luni de la data la care hotărârea devine definitivă în conformitate cu Articolul 44 § 2 din Convenție, 3.600 EUR (trei mii șase sute de euro), plus orice taxă care ar putea fi percepută, pentru prejudiciul moral, sumă care va fi convertită în moneda Statului reclamat la rata de schimb aplicabilă la data transferului;
 - (b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, urmează a fi achitată o dobândă adițională sumei de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;
5. *Respinge* restul pretenției companiei reclamante cu privire la satisfacția echitabilă.

Pronunțată în limba engleză și comunicată în scris la 23 octombrie 2025, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Martina Keller
Grefier adjunct

Gilberto Felici
Președinte